

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 87 af 7. April 1936 om en Kornordning. Begrundelsen for Fremsettelsen af dette lille Lovforslag er den overordentlig daarlige Høst i Aaret 1936 og de stærkt stigende Kornpriser i det sidste halve Aars Tid. Der er kun gaaet 9 Maaneder, siden vi gennemførte Kornloven, men efter den Tid er samtlige Kornsorter steget overordentlig stærkt i Pris, gennemgaaende 40—90 pCt., idet Majsen er den Kornsort, der er steget mindst. Dette har efterhaanden her i Landet medført en Frygt for, at der skulde være for lidt Korn til Foder, til Brødkorn og til Saasød, hvorfor det er nødvendigt, at der bliver foretaget noget for at skabe mere Ro om Sagen. Jeg har derfor truffet en Aftale med Kornimportørerne, der gaar ud paa, at de sikrer Landbruget den nødvendige Majs til højst 13 Kr. pr. 100 kg fra nu og til omkring Juni Maaned. Til Gennemførelse heraf er det nødvendigt, at der gives Bemyndigelse til Udstedelse af Eksportforbud for Korn og til at paalægge Importørerne at hjemtage den Mængde Majs, de har kontraheret om.

Lovforslagets § 1 gaar ud paa at sikre dette ved at give Landbrugsministeren den nævnte Bemyndigelse. Man har dernæst ment det rigtigt paa Grund af de stærkt stigende Priser, ogsaa paa Brødkorn, at ophæve den ekstra 3 Kr.s Afgift paa haard Hvede, der blev indført sidste Aar, samt at ophæve Bestemmelsen om, at der skal kunne gives Tilskud til Rugdyrkere, som leverer Rug til Brødkorn. Bestemmelsen herom var jo foranlediget af de dengang meget lave Priser paa Rug. Nu er det modsatte Tilfældet, idet ingen Kornsort er steget saa meget i Pris som netop Rugen.

Den sidste Bestemmelse af Betydning er Bestemmelsen i § 3 om, at der sikres Kornpuljen et Beløb fra Statskassen saa stort, at Kornpuljen kan uddele 6½ Mill. Kr. til de Landbrug, der efter Loven har Adgang til at faa Del i Kornpuljen, nu i Februar og i September Maaned. Da der til Dato kun er indkommet 2 Mill. Kr. i Kornpuljen, væsentligt gennem Hvedeafgiften, og Staten i Henhold til Loven skal tilskyde Halvdelen af dette Beløb, 1 Mill. Kr., vil det sige, at der kommer til at mangle 10 Mill. Kr., da der formodentlig ikke kommer noget ind i Puljen fra nu af og indtil September. Der foreslaas derfor givet Landbrugsministeren en Bemyndigelse til at uddele disse 13 Mill. Kr., hvoraf altsaa de 10 Mill. Kr. er et nyt Tilskud fra Staten.

Begrundelsen for at uddele et saa stort Beløb er den, at den stedfundne Stigning i Kornpriserne er saa betydelig, medens der ikke samtidig har været nogen tilsvarende Stigning i Priserne for Færdigvarer. Det kornkøbende Landbrug er derved kommet ind i uhyre store Vanskeligheder.

Lovforslaget er vedtaget omtrent enstemmigt i Folketinget, og jeg anbefaler det til hurtig Vedtagelse her i Landstinget.

Jensen-Aale: Jeg takker den højtærede Minister for den Hurtighed, hvormed han har indfriet sit Løfte under Behandlingen af Forslaget om Høstpanteret lige før Juleferien om at fremsætte et Lovforslag, der sikrede Saasød til de Landbrugere, som paa Grund af den daarlige Høst ikke selv havde eller kunde skaffe sig Saasød, og samtidig imødegik de stærkt stigende Kornpriser for derved at støtte de kornkøbende Landbrugere.

Jeg synes, det er moralsk forsvarligt og rigtigt, at et saadant Lovforslag fremsættes, og jeg takker, som sagt, den højtærede Minister for hans Hurtighed i denne Sag. Naar jeg synes, det er rimeligt, er det, fordi de kornkøbende Landbrugere i de foregaaende Aar har hjulpet de kornsølgende Landbrugere til at faa en rimelig Pris for deres Korn. Jeg forventer derfor ogsaa, at Sagen hurtigt vil kunne fremmes her i Tinget.

Bestemmelserne i § 1 er efter min Mening rimelige og rigtige. Som den højtærede Minister har oplyst, og som vi har set det i Bladene, har der været ført en Forhandling med Importørerne, og Ministeren faar nu ifølge Loven Bemyndigelse til dels at forbyde Udførsel af Korn, dels at paabyde, at de Partier, som der er kontraheret om, kommer ind i Landet. Bestemmelsen herom er tillige med Lovforslagets sidste Bestemmelse den vigtigste. Denne sidste Bestemmelse gaar ud paa, at Kornpuljen, som paa Grund af Kornprisernes Stigning er meget lille, skal suppleres op til det Beløb, som det i sin Tid var Tanken at skaffe til Veje. Dette Tilskud tiltrænges haardt, synes jeg; i Modsætning til tidligere er det nu de kornkøbende, der er i Vanskelighed, og derfor vil jeg haabe, at Lovforslaget hurtigt kan blive ophøjet til Lov. Jeg har vel lagt Mærke til, at man i det andet høje Ting har holdt lange Taler om Sagen, mere eller mindre paakrævede, forekommer det mig. Man har imidlertid vedtaget det i Enighed, og da jeg haaber paa, at vi ogsaa her i Tinget vil samles om det, skal jeg, efter at den højtærede Minister har gjort Rede